

шѣмно-то море, кое щастье ни чака?
Никоє пріятелско съжалѣнье не усад-
ждава рыданье-то ны, и сѣка по-
лющъ близкихъ вспягена ны е. О,
да можахъ да не видѣлъ да умрешъ
и ты, Мелиндо, вселюбезнѣйша ми
дыще! ахъ! толко є голѣмо нещастье-
во ми, щото, тая є наї жадители-
та ли мваба! да можахъ да не видѣлъ
ахъ да умрешъ! ако умрж ахъ, ахъ!
да ты останешъ сама въ цвѣтѣ юно-
младости! Препечено понятіе бѣдѣща-
го! Съвестимъ сама, обыкновна отъ зо-
важши вѣами. Не драго драгарство, о-
свенъ плачъ и бѣдствія! прогава никой
человѣчески гласъ не иди до уши тѣ-
ти никога не ти се отгива любкость
та и добродѣтель та ти. Не драго-
любно-то имя мамо, на ждмоящи